

Een groote serie portret-litho's van bekende tijdgenooten door Jan Veth vindt men mede op deze expositie. — Welk een knap, gevoelig portret-tist Veth geweest is blijkt hier, voor wie het nog niet wist, nog éens. Al deze portretten, — al kent men vele van de sujetten ook niet meer —; boeien één voor één. Zij spreken allen met éigen stem zooals goede sonnetten dat ook doen, die toch ook allen gegoten blijven binnen een zeer gesloten zelfden vorm....

Potlood-teekeningen: van Bendien o.a., die zijn vervagende, diaphaan-gevoelige impressies blijft geven waarbij het gevaar voor „de manier” àl dichterbij komt!; — etsen: Jan Poortenaar met Indische onderwerpen die echter weinig oostersche sfeer suggereeren; Derksen van Angeren met landschappen, die de ruimte van Hollands lucht en water doen spreken; Toon de Jong met zijn eerlijk, kloek werk, dat o.a. altijd weer de rijzige boomen of boomgroepen voortreffelijk als hoofdmotief weet te treffen; — ex-libri: ik noem die van S. H. de Roos als voorbeelden van weloverwogen, kranig en navolgenswaardig werkmanschap; en nog meer, dat hier niet alles genoemd kan worden, completeert deze Grafische tentoonstelling, die een interessant beeld geeft van het hooge peil waarop onze zwart-en-wit kunst weer kwam te staan.

v. d. T.

